

ELŐFIZETÉSI ÁR.

Egész évre	6 frt.
Fél évre	3 frt.
Negyed évre	1 frt 50 kr.
Egy szám ára: 15 krajczár	

Előfizetni csupán a kiadóhivatalnál lehet
B.-Gyarmaton.

Kiadásai pénzsek, reklamációk és hírdetések a kiadóhoz intézendők.

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HÍRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

A lap szállítási díjára s a nyitlathoz vonatkozó minden költségek a szerkesztőség kifizetésébe.

Hírdetések díja: öt sorban hetente 5 kr. — Nagyobb és többhetes hirdetések jutányosan csökkenthetők.

Bármely minden beiktatásnál 50 kr.

NYITLATHÉRTÉK: minden sor 20 kr.

Előfizetési felhívás

„Nógrádi Lapok”

1886-ik évfolyamára.

Előfizetési feltételek:

Egész évre	6 frt.
Fél évre	3 frt.
Egy negyedre	1 . 50 kr.
Egy hónapra	— . 50 kr.

Az előfizetési pénzek egyedül a kiadóhoz eszmeve, — legelőször póstautalvánnyal — a nyomtatandó példányok s pontos megküldés tekintetéből, megelőző beküldendők.

Kék László, Horváth Danó,
kiadó s lapfelfelügyelő. fel. szerk.

B.-Gyarmat, 1886. január 28-án.

Mai társadalmunk reformerei szeretik magukat a vagyontalan, ugynevezett proletár néposztály védőinek, pártfogóinak felvetni. Távol legyen tőlünk ezt nekik vétkül felróni, hisz ezen eljárásukkal tudtukkal vagy tudtukon kívül az evangéliumnak hódolnak.

Mig ugyanis az ókori törvényhozók minden aggály nélkül áldozták fel a rabzolgák egész tömegeit néhány birtokos polgárkényének; addig a kereszténység felkarolva az egész emberiség ügyét oly tanítvánnyal lépett a világ elé, mely az egyik embernek többi embertársára iránt tisztelőt és szeretetet parancsol, azon egyszerű okból, mivel mindegyik az egy isten képmását hordozza lelkén; következésképp egyiknek sem kell előbb javak és gazdagságra szert tenni, hogy a társadalom színeiben nagygyá és nemessé lehessen.

Proletár elnevezése alatt oly egyént értünk, ki a rendes társadalmi lépcsőzet legalsó fokán áll; ki szabad ugyan, de ki előtt élet pályá

még nyílt; ki ha két keze munkáival képes is magának gyér ruházatot és táplálékot szerezni, de fogyasztási készletén fölül még nem takaríthatta meg azt a földbaleget, melyet földnek, jövedelemnek szokás nevezni. És ezen, a pogány kortól megvetett békóba vert embert a kereszténység légkörében fölnevelt társadalom becsüli és szereti. És ez helyesen van így!

Kérdem azonban: szabad-e ezen nemes érzésnek a birtokos osztály elleni gyűlöletre fajulni? Ha megengedjük is hogy nem csakoly az egyéni kivételek száma, mégis alapigazságnak el kell fogadnunk azt, hogy a mióta az antik fosztogatás birtok forrás lenni megszűnt és a munka a vagyonszerzés rendes módjává vált; az erkölcsi fölény a birtokosok részén van, mint akikről jogosan feltehetjük, hogy vagyontalan embertársaiknál ügyesebbek, szorgalmasabbak és józanabbak voltak, és ennél fogva többet is takarítottak meg.

A szociálisták, kik kedvüket lelik abban, hogy az öröklés jogát megtámadják és azt pusztán a történelmi viszonyokból fejlődött ténynek tekintik, minden tényleges birtokosban örököst akarnak látni. Ezen nézet tévedésen alapszik. Mert akárhány nagyobb kisebb ingó és utóbb lefolyt husz-harmincz év alatt ugyanazon egyének tövékenysége folytán keletkeztek, kik azt a mai napig is élvezik. — De maga az öröklött birtok is csak beteg szemben lehet szálla. Mert ha közelebbről vizsgáljuk a gyarapodást, fejlődést, szellemi és anyagi vívmányokat, melyekkel korunk fenn dicsekszik, kénytelenek leszünk bevallani hogy ezek legnagyobb részben az előző korok tőkái és kamatai, melyek örökségként állottak roánk. És ugyanígy tapasztaljuk az emberi társadalomban létező, maga a Teremtő által szer-

zett s mindennemű jövedelmek csoportosításában a családokban. Minden családban a munka az, mely javakat termel; az atyai gondoskodás azután azokat megtartani és szaporítani igyekszik; így keletkeznek az örökségek. Család nélkül az egyén keveset törődne a közjával és termelését nagy részben el is fogyasztaná.

Kérdjük most már: mi visszatérő lehet abban, ha valaki javak birtokában van, melyeket őseinek erőnei és takaréksága hoztak létre? Avagy nem kell-e inkább áldani a vagyonos családokat, melyek javaikkal tetemes részen járulnak amaz eszközök létesítéséhez, melyek a közjóra, személy s vagyonszámra és általános haladásra nélkülözhetlenül szükségesek?

Híú azon remény, melyet némelyek táplálnak, hogy a végrendelet nélküli és végrendeleti öröklő jog megszüntével a család feje kényes erővel lesz javait és jövedelmeit polgártársával megosztani; mert ha ez erőszakkal valahol kényszerül vitetnék, úgy a családtagokban minden takarékosági hajlam azonnal elfojtatnék. Késztet nem szenved, hogy ezen rendszerrel a gazdagok száma egyre csökkenne; de éppoly kétségtelen az is, hogy teljesen elviselhetetlenné válnék.

A vagyontalan néposztály jogos érdekeit pártolni, védeni, képviselni, azt szorult helyzetben szellemileg anyagilag az irgalmasság és szeretet művei által gyámolítani, a vagyonosok szent kötelessége; ellenben a köztöleményt a birtokos osztály elleni irigység és gyűlöletre hangolni kiáltó bűn a társadalom ellen.

A gyűlölet csak fegyvert kívácsol a fellegatáshoz; egyedül az igazság és szeretet bírja az alkotás útját.

N. A.

TÁRCZA.

Egy ój a Kárpátek tövében.

Valahára megérkeztem rendeltetésem helyére. Hogy? Azt csak az isten tudja, meg a vasút, mely három napig késleltetett rászott olyan megálatkodott kitarással, mint gyermekkoromban a harmad napos lán.

Mint minden új embernek, egy nekem is első gondom a lakás-keresés volt. Elindultam hát. Szokott egykedvűségemmel egy sétáltam végig a város utcáit, akár csak a budapesti csorót.

A piacon megállottam — az hát a legdrágább hely a városnak!

Hm — szűlvárosomban még a cigányok is különb; bár ennek háza szappal s nem palakóval fedték, ám a házak környéke ott olyan, mint a pohár, csak pedig . . .

Esembe jutott a népdal „seperd ki a házatkat” véle az is, a milyen az ember, olyan a háza környéke!

Hát ezután már ilyen körülmények között kell élnem!

Erre olyan valamit éretem, mint mikor az embernek borsózik a háta.

A város végére értem, egy magános ház állott szememben.

Itt akarok lakni. Ha már a tulajdonképeni társadalmi szférába vagyok, mondhatom el hát valóban, hogy reménytelenségbe jutottam.

— Nem ajánlom mondá kísérő társam.

— Miért?

— A szép meglehetősen nyers magánosnak lakni nem tanácsos.

— Nem félek embertől, aztán kisérel is vagyok kényeselve s szándékomat gyermekkorom óta mindig végrehajtottam.

— Még ha veszélynek teszi is ki magát?

— Akkor is.

— A hogy tetesik.

A lakást kiválasztottam. Legelőször is egy Saphir fele monologgal szenteltem fel, aztán kívül-belül körülnéztem. Ne a kilités csak volt valahogy, de a belátás az már semmi kívánni valót nem hagyott fenn, a mi a szomorú elhagyatottságot illette.

De semmi, enjút akaratom volt s egy kis extra vaganciót lakás dolgában is megengedhet magának az ember.

Lakásom tökéletesen megfelelt ama szándékomnak, hogy szakítok a világgal s élek mint hajdan András király; fény, pompa után nélkülözés közt, palot, helyett kénytelen.

Már jó ideje élveztem a zavartalan magányt és boldog voltam. A csundat csak az tudja becsülni, ki nehezen hányódások után nyugalomra lel.

Körülnéztem senki és semmi; csupán a természet vett körül virágai s dalokaival, de ezek nem zavartak, hanem egyszerűen élvezet nyújtottak.

A szemben álló házhoz nem nevezhettem vala minék, az még ha lehet rozantabb volt mint az enyém. Nem lakta senki, legalább én nem láttam benne emberi lényt. Ajtaja soha se nyílt meg ablakán soha láttam világosságot.

Egy szép délután elindultam a hegyek közé, vászat könyvem, mint mindig, most is velem volt. Elértem egy magas hegyre, gyönyörű vidék tárult fel előttem s a mi költői s dicő mint adott az egésznek, az egy távoli csúcsra fektetett fellegvár romja volt, egy részére fekete felleg vetett árnyékot, más részét fényes napfény világította meg. Egy pár vonás köny-

vom tiszta lapjára s én birtam azt, a mi lelkemet egy pillanat alatt rég letűnt szíves emlékek körébe rápírtam.

Gondolkozva tértem vissza. Lelekileg a múltban voltam, mennyi raj, mennyi hánykódás akkor . . . mennyi nyugalom most! Melyik a valódi élet: az — vagy ez? Hamarjában nem tudtam erre a kérdésre felelni s egy tapasztaltam, midőn haza értem s az ablakom alatti padra leültem, hogy nagyon fáradt vagyok. Újra elővettem könyvem s kezdtem kiegészíteni a vázlatot. Lassankint becsületesen, feljött a hold s véle a csillagok, oly gyönyörű est volt, hogy lelkeim önkéntelenül átengedtem az ábrándnak — istenem be rég is volt mikor én még ábrándozni tudtam!

Egyeszerre a szememmel hátról ablaka megvilágosodott, mintegy villanyűtőre ugrottam fel s a mit az ablakom belől láttam éles sátyrája volt annak a mit az előbb melázza gondoltam.

Az élet, a mostoha élet állott előttem egész megtelepedésben.

A szoba közepén egy asztalra egy asszony borult, mellé egy kis leány fölve simult, a mécs világa az asztal utolsó végén álló sord arany férti világított meg, egész valójában a szétállóság látszott, felemelt ökle éles közt villogtatott, oly erősen becsült, hogy darva hangja kihallott bűzám, a mit mondhatott is asszony lehetett, mert az asszony felsikoltott s gyermekét kapott, míg a másik kezét védőleg emelte fel.

Beszélttem szobámba revolveremért, egy belső hang figyelmeztetett — légy óvatos.

Társam szava is eszembe jutott — mégis volt némi igaz.

Újra az ablakhoz siettem. A kés mélyen az asztalra volt tette, az asszony térdén állva könyörgött.

— Ne vidd, ne vidd el tőlem gyermekemet, ha elviszed meghalok.

A b-gyarmati ügyvédi kamara az 54. §-ról.

(Vége.)

Ilyen a törvénykezésnek a közigazgatástól való teljes külön választásának, a bírói ítélkezés minden befolyástól való függetlenségének szükségessége, melyet mi az említett törvényjavaslat 54. §-nak eredeti szerkesztésében úgy, mint a közigazgatási bizottság által elfogadott, lényegében ugyanazon a csak a lényegot elburkolni akaró körülírásban egyképen vesztélyeztetnek tartunk.

Mert magas Képviselő ház! ezen módosítás legkevésbé sem képes bennünket meg nyugtatni, és kifejezett aggodalmainkat eloszlatni.

A képviselőház közigazgatási bizottsága szövegadásának 1. pontja ugyanis, mely a törvénykezés tekintetében szükségesnek látszó intézkedések iránti előterjesztésre a főispánoknak ad jogot, legalább is fölösleges, miután a pont csaknem szó szerint benne foglaltatik az 1876. VI. tcz. 39. §-ban, hol a joggal már a törvényhatóság közigazgatási bizottsága van felruházva. Ebből folyólag a főispán vagy nem mondhat mást mint a bizottság, vagy ha mást mond is, látnánk annak elnöke a tanácskozásiának vezetője önmagával jó ellentétbe. Mi a 2. pontot illeti, köztudomású, hogy a miniszter a főispánokat ma is megkérdezi a ki nevezéseket illetőleg; ámde a megkérdezés kötelezősége törvénybe való iktatása, a főispánhatásoknak a bíróságokra való illetőn kiterjesztése, ha az törvényre való válnék, nézetünk, meggyőződésünk szerint a bírói függetlenség, a bírói ítélkezés minden politikai vagy hatalmi befolyástól való mentességében, az érdektelen, mindenkinek egyformán osztó igazság kiszolgáltatásában a törvény előtti egyenlőség alapján igazságot kereső honpolgároknak bizalmát nem szilárdítani, hanem igenis csökkenteni mutatkozik alkalmasnak. Mert ily nyomás alatt a bíró elveszti önállóságát a főispánnal szemben, jól tudván, hogy amint ki nevezése, úgy előléptetése is, mire természetesen törekszik mindenki, első sorban is a főispán kezétől függ.

Nem is kellett ennyire fejtegetnünk, hogy a bizottsági szövegadás 3. pontja az egyéni szabadságot támadja meg a az állampolgárokat, ellentétben alkotmányunk alapelveivel a főispán hatalmi mindenhatóságának szolgáltatja ki, nem hagyhatjuk figyelmen kívül azt, hogy a képviselőház közigazgatási bizottsága által elfogadott módosítás a közigazgatásnak teljesen alárendeli az igazságszolgáltatást, mely hivatal van bírálat alá venni, hivatala dönteni a közigazgatási hatóságok a még maga a miniszter határozata felett is, mely szembeeső fölényesség által a bírói függetlenségnek a 3. pontban érintett épségben tartása illuzóriussá válik!

Ha létezik szüksége némely bírói személy vagy bíróság ellen különös intézkedéseknek; ha szükséges a bíróságoknál szigorúbb felügyeletnek alkalmazása, és a bírói személyek törvényes eljárásának pontosabb ellenőrzése, vajjon az csak úgy lenne e utolérhető, hogy ezzel jogi qualificációt nem igénylő állást, bár mily bizalommal vagy ranggal felruházott politikai tisztviselő bízatik meg? Vajjon a juridikus szakképzettség, melylyel a törvényezők elnökeinek, vagy felfelé a királyi tábla és curia bíráinak, avagy az

igazságügyminisztérium illető felügyelettel megbízható tagjainak törvényszerűen birniuk kell, akadály-e a bírák és bíróságok akár politikai, akár adminisztratívális megbízhatósága feletti felügyelet gyakorlására nézve?

Vajjon a főispán, ki a törvényjavaslat mellett is teljesen a törvénykezés keretén kívül áll, még ha teljes jogi qualificációval bírna is, miután intézkedéseiben amint olvassuk még a kormánynak sem lesz felelős, egyedül lehet e alkalmas arra, hogy a bírói kar kinevezendő, vagy előléptetendő tagjai bírói képességéről, avagy egyéni megbízhatóságáról alapos információt adhasson? és

Vajjon a törvényezők elnökei a királyi ítélőtábla kebeléből kiküldhető felülvizsgáló biztosok, avagy maga a nagymélt. igazságügyminisztérium kiküldöttjei nem kétségtelenül több képességgel és szakértelemmel, és a bíróságok tagjainak bírói viselkedésükre és képzettségükre nézve nem több tekintettel és ismerettel bírhatnak-e mint a főispánok? Avagy a bíróságok tagjai politikailag, társadalmilag, vagy bármi tekintetben oly megbízhatatlannak bizonyultak-e, hogy felügyeletre további meghízatásuk a haza és társadalom érdekeit veszélyeztetvén, multhatlanul szükségessé vált, hogy ezek a megyei közigazgatási és politikai főnökök felügyeletének, mi több: önkényének alárendeltesek legyenek?

Mélyen tisztelt képviselő ház! Mi sokkal jobb véleménynyel vagyunk igazságügyi, felső fokú szakközeink megbízhatóságáról. És ennél fogva azon nézetnek adván kifejezést, hogy az első fokú bíróságok személyi és adminisztratívális felügyeletével csak a körletek szerint felszandó királyi táblák, a felszandó megtörténtéig pedig a mostani centralizált királyi ítélőtábla kebeléből állandóan vagy időnként kirendelhető közegek megbízhatók, a politikai hatalom vagy opportunitás befolyása a bírói ítélkezés függetlenségét sem adminisztratívális, sem személyi, sem szakkeresési szempontból nemcsak emelné, de sőt tetemesen lecsökkenteni lenne képes.

Mindezeknél fogva a mély tisztelettel alulírt kamara tisztán az ügy érdekében, jogi és hazafias meggyőződése és törvényen alapuló kötelezettsége által, vezéreltetve, alázatosan esedezik, miszerint kegyeskedjék a mélyen tisztelt képviselő ház a budapesti ügyvédi kamara folyó évi december 23-án tartott közgyűlésének a magas képviselő háshoz intézett előterjesztéséhez, de az országgyűlés felhangzó tiltakozásához csatlakozó ezen alázatos kérelmünket nagybecsű figyelmére méltatni és a nm. belügyminiszter úr által minden igazok és ellagadható alap nélkül, tisztán a politikai szükségesség féltre ismeréséből az igazságügyre mért a bírói függetlenséget és általában a közszabadságot veszélyeztető csapatot elhárítani.

Kelt b. gyarmati ügyvédi kamara 1885. évi decem. 29-ik napján tartott közgyűléséből.

Köny. Tivadar s. k.
elnök.

Markos Ferencz s. k.
úlnár.

Fejtegetések.

Bámulatra méltó a nagy természet! Törvényeiben a figyelmes, nyugodt, gondolkodó észlelő anynyi

szökni akar, segíték neki, az ajtóhoz mentem balra kinyitottam, csakugyan az asszony volt, hanem szűk helyett kezében a kő volt a férje felé hajolt — megállj! suttogtam — az asszony oda nézett, a rémület és kétségbeesés feldúlta arcát, úgy nézett rám mint egy őrlött, keze lehanyatlott a földre borult.

Az ajtót annyira belaszítottam, hogy beférhettem, oda mentem hozzá — üled fel gyermeked, fuss oda a másik házba mondám míg a kő kivettem kezéből, véletlenül a férfi karját érintettem jég hideg volt, megböktem, homlokát, arcát tapogattam, szívét — nem dobogott.

Megállj! kiáltam az asszonynak, ki már ekkor gyermekénél volt. A végzet gyorsabb volt mint te, férjedet vidd ki az útra, a pálinka és dűb megölte. Ne találják itt házadban, különben bajba jössz.

Igazságos Isten! rebegé az asszony s miután meggyőződött a valóról, egy elszánt erejével emelte fel a nagy embert s ki vonszolta.

Kis idő múlva visszatért, térdre hullott előttem, átölelte térdemet, szólni nem tudott — sokogott.

Ne sirj, bátorítám. Készüdj az Istennek, ki lát és tud mindent, ha kenyered elfogy, jöjj hozzám, oda a másik házba, ott találaz annyit, a mennyi egy embernek elég.

Másnap a hulla megtaláltatott a közdég költésén eltemettetett.

Az én magányom pedig egy gondos anyával s szelid gyermekkel gyarapodott, s csodálatos — nem éreztem, hogy utamban lettek, vagy zavartak volna. De társam intését mégis megfogadtam s ettől kezdve nagyobb elővigyázattal éltem, mert most már volt a kőket védjek.

D. E. B. E.

következetességet, rendezettséget, szabályos szeszantgot és tökéletességet lát, hogy mi, kik magunkat az őszes természet urainak, megbódítóinak tartjuk, s kik azt hisszük, hogy minden a mi kedvünkért teremtetett; mellette alig kifejezhető parányúvá törpülünk. Eme hitünkkel szemben ugyan kérdhetnők, hogy például a kantalap dinnyének finom, csomagoszerű búsza, a kedves zamatu erdei szamocza nem-e a mag megkiváncsító minőségű fejlődésének a feltétele, vagy a szép, piros, köpczös buzaszemek, melyeket a rengő kalász fejleszt, mehében neme a faj fennmaradása érdekében teremtetnek?

Beszélik, hogy egyszer, nyár derekán P. Szántó bárárt valamely falánk hernyó anyyira ellepte, hogy miatta az ősszes nyári vegetáció a legnagyobb veszélyben forgott. Mi történt? megjelenik egy nagy csapat seregély, s addig el nem távozik a bárártól a míg az utálatos, s mindent felemészteni készülő hernyó rajt el nem pusztítja. Mennyivel többet kellene dolgozni az embernek, ha a zordan téli időszakban nem jönneek segítségére az apró madárkák, melyek a magba ment dudvának szemmel alig látható magjait oly ügyesen kiszedegetik. Mennyi pusztító káros elemet semmisítenek meg, környezetünkben a csökök és ökörszemkék. Vagy mi lenne erdeinkből, ha azoknak örökös ácsamestere, a pajácza ügyességű, hírszemd, fáradhatlan munkásságu, szerencsére mindig jó étvágyú, s mondhatni véső csőrű barkály nem vállalkoznék arra a nagy munkára, hogy a faj, és önfentartás céljából a legszilárdabb fakérgok alá és közé rejtőzött rovarokat, és azok potóit kivájja.

A gondos természet minden szerep betöltésére rendelt egyedet, s így minden egyednek van szerepe. A vakand. a földi giliszta, szakadatlan rigolózzák a talajt. A ragadozó madarak és ragadozó emlősök a döögök elpusztításával légkörünket tisztítják. Van rovar, mely az elhullott madarkát ügyesen készített gödörbe ássa el. Hogy a természet egyensúlya meglegyen, alkotott növényt a víz, vízes, telvényecs, homokos talaj; hegy, völgy, északias és délies fekvés számára. A nagy hőség és nagy hideg megöli a fertőző baktériákat. Az északi hideg szelekben kapjuk a jó élenyűs levegőt. Mindenről van gondoskodva, még a népeség talczaporodása ellen is.

Hogy mily bámulatraméltókat mivel a természet az emberi szervezet megbetegedésénél, hogy a káros kimeneteltől óvja, vagy legalább, hogy a bekövetkező kórt mérsékelje, azt mi orvosok legjobban tudjuk. Hogy az agyvelőt, mint a szabályos életműködés forrását a külső erőszaktól óvja, egy erős csontburakra zárta, éppen úgy a szívet, tüdőt. A mélyebben ülő szorgolyókat, a látási eszközök eme legremekőbb művét, hogy bennük könnyen kár ne essék, erős csontszegélylyel köríté. Mily megfejthetlen csodálatos dolog az, hogy az egyenmő anyagból állani látszó ideg közvetítésével egyik helyen látnunk, a másikon hallunk, a harmadikon szagolunk stb. vagy, hogy a könyvmirigyek könnyet, a nyálmirigyek nyálát, a máj epét, a vesék húgyot, a gyomor és bélmirigyek az emésztéshez szükséges bélnedvet választják el.

Mily következetes a természet a vízkórosoknál: ugyanis: a lábak kezdődő viszonyja többnyire a sziv, has és máj, az arczó vesebajáról tanuskodik a szegény szenvedőnek.

Mindezek egyszerűeknek látszó, mindenki által tudott, s mindég észlelhető elemi dolgok; de okvetlenül elég fontos motívumok arra, hogy „agnocens“-ek s annak értelmében való emberek legyünk.

A növényország szénsavból, és a föld sóiból él; amazz belégti, emezeket miután a talaj nedvessége feloldá, a finom gyökerek szívják fel.

A növényvilág szénsav nélkül éppen úgy megsemmisülne, mint az állatvilág élely nélkül; miután pedig ama szénsavmennyiség, mely a rothadás, és az állatok kilégzése által támad, nem elégíti ki az őszükségletét: az égési folyamatban egy harmadik tekintélyes szénsavforrás nyílt meg számára.

Az igen előrehaladott növényélettan szabályai szerint a növények által belégtett szénsav, és felzavított víz egy része csakhamar feloszlik elemeire, t. i. élelyre és szénelelyre. A gyorsabb és tökéletesebb asszimilatio-nak fő feltételei a kellő minőségű fénybehatás és kellő mennyiségű szénsav. A növényélettan buvárai tapasztalásai szerint, ha valamely vidék, faj, bármely okból szegényebb szénsavban, noha különben a viszonyok kedvezők a növény kevesebb keményítőt, vagy például kevesebb cukrot tartalmaz.

A növények szerveiben végbemenő vegyi átalakulások csodálatos módon hoznak a növényben létre annak Geninea szerint oly dolgokat, melyek nélkül nem is létezhetnének, így például: a legbecesebb olajokat, színeket, gyógyszereket, u. m. chinint, morphint, cocaint, strychnint stb. Nem lenne szénsav nélkül rizling borunk, turkeztán dinnyénk, kalvil almánk, Napoleon körteink, kenyérünk, de még tüzelőnk sem, mert a növények szilárd részét is jobbadán a szénsav al-

Mit bánom én, éles vagy halál! nekem úgy se adsz semmit.

Adtam míg volt. Idegen helyen dolgozom egy falat kenyérért, éjjel járok haza, hogy ne sejtse nyomoromat senki, de nem szugolódom, ha látom gyermekemet.

Félre előlem, a gyerek volem jön s koldolni fog nekem, mert nekem az emberek nem akarnak adni.

Félre lökte az asszonyt — ez eltántorodott, de a másik pillanatban felpattant s gyerekére vette magát, a gyerek felsikoltott.

Nem nézhettem tovább, a pitvarajtóhoz mentem, csak könnyedén volt megtámasszva, belöktem... azt hittem a zajra kijönnek, — nem, csendesség volt benn, a tusa megsűnt, de csak pillanatra, a férfi pálinkától rekedt hangját halottam újra. Jól van... ez éjszakára még nálad hagyom, de holnap viszem s hogy el ne szűkhess, ide fekszem mint egy kutya az ajtó eleibe.

Azt hittem ki jön, mélyen a sarokba nyomultam hát, s azon gondolkodtam, hogy mentsem meg az asszonyt a gyereket együtt.

Saját lakásomban szerettem volna elűntetni őket ez emberi állattól elől.

De nem jött ki, hanem a szobában feküdt az ajtó elé.

Nem sokára erős hortyogás hallatszott ki, a pálinka hamar elnyomta a dűbödöt — aztán elhallgatott a hortyogás is, csend volt, most gondolám jelt adhatok az asszonynak, rejtkeimből kiléptem, neszt hallottam belőlről, megállítottam lassu léptek voltak, az ajtóhoz közeledett, az az asszony lehet gondolám,

kotja és a kevés sók, melyeket elégséges után mint hamut látunk!

Ezekből folyólag úgy tűnik fel, másképp nem tudom magam kifejezni, mintha a szénsav a növényországunk szellemi minőségjele, a víz pedig a sokkal anyagi alkotója vagy szervezője lenne.

A szénsavonk ily sok haszna, mondhatni nélkülözhetetlensége mellett alig számbavehető kár, az mit az állatvilágra gyakorol, felvéve hozzá azt, hogy többnyire módunkban áll, azt elbírítani.

De lássuk végül most már azt is, hogy az embernek mily hasznára van közvetlenül a szénsav.

Mért vágyunk annyira a friss, tiszta víz után, mert iszunk azt oly élvezettel? Kétségkívül a benne lévő szénsav kedvéért. Híjjába hűtődik azt jégbe, nem lenne az oly kellemes, mint a frissen merített. A szódavízét hányan iszikak úgy gyógyhatásért, mint élvezetes voltáért. A szénsav ásványvírek a mellett, hogy gyógytanak a becses élvezeti tápszer is. Ki nem élvezte még a mértékkel ivott gyógygyűző pezsgőnek nyelvet, éssét, kedélyt oldó hatását, vagy bizonyos betegségekben, például a choleraiban kitűnő gyógyhatását. Egyógyhatását kétségkívül nem csak a benne rejlő szesztartalom, hanem a szénsav is adja. De tessék egyéb jó szolgálatait is a gyógyászat terén.

Akaratom ellen is többet beszélttem a szénsavról, mint ohajtottam; de minthogy oly nagy szerepet visz a két szerves világban, nem lehettem rövidebb.

Tolmácson, 1886. évi január hó 17 én.

Pércsényi Gábor.

A b. gyarmati önk. tűzoltó egyletnek

f. évi január hó 24-ikén tartott évi rendes közgyűlése.

Harmos Gábor elnök meggyőződést szerezve a közgyűlés határozat képességéhez megjelent elegendő egyetemi tagok, köztük mint alapítót Scitovszky János Nógrádmegyei nagylelkű elöljárója és Hanzély László kir. tan. stb. számáról, elnöki székét elfoglalja a jelenlévők üdvözlése után a gyűlést megnyitja. Végre a kiváló támogatásra, melyben egyetünk ez év folyamán részesült a az eredményre, mely az által-elérhető volt, bízva, felkéri Wágner István titkár az évi jelentés felolvasására. E jelentés lejjebb közöltek.

Ezen köztetéseket fogadták a jelentésnek a szak, helyi és a fővárosi kiválóbb napilapok számára leendő megküldése iránt hozott határozat után Feledi Ignác pénztáros csinos kiállítás és teljes helyesléssel találkozó számát olvasta fel, mely szerint bevétel volt 1170 frt 66 kr. kiadás ugyanannyi s így maradvány nincs, de függő adósság sem.

Papp László szertáros által felolvasott, szinte teljesen helyeselt leltár szerinti vagyona 6819 frt 16 kr, miből 794 frt 80 kr ára szer a múlt év folyamán ezertetett be.

Az alapszabályok módosítása iránt benyújtott javaslat egyhangulag elfogadva lett.

A sorolás után eszközöltetni szokott tisztujítás alapján főparancsnokká újra egyhangulag Hanzély Márton; főorvosa (egészségügyi osztály parancsnok) levén az egyletnek 4 orvosa, egyhangulag Dr. Feledi Ferenc, mászó osztályparancsnokká: újra egyhangulag Habor Sándor, titkár és segédtitkár újra egyhangulag Wágner István, mászó szakasparancsnokká egyhangulag Féli Horváth Gábor, szivattyúszakasparancsnokká újra egyhangulag Molnár József és szőlőbűszéggel Kónig Adolf, a szakvizsgáló bizottság tagjait ifj. Szlez Lajos b. parancsnok elnöklése alatt Habor Sándor és Kommerell Gyula osztály parancsnokok, Milován János ügyész és Wágner István titkár megválasztva lett.

A mely érdeklődés melyet egyetünk iránt Scitovszky János alispán tanusit a azon kegyes támogatás, melyben egyetünknek részesült, meghálálható nem lévén, a tagok, szívők észinte engallatát követték tehát, midőn őt kitörő éljenek között dísztaggá megválasztották.

Végre elnöknek a gyűlés vezetéseért köszönetet mondva a gyűlés d. e. 11 és fél órákor feloszlott.

B. Gyarmaton, 1886. évi január hó 25-ikén.

Wágner István,

titkár.

A b. gyarmati önk. tűzoltó évi jelentése.

Tisztelt közgyűlés.

Tetteinket irányzó jelszavunkat „Segélyt becsületből” híven követve, elérjük egyetmi életünk eddig el nem ért fénykorához. Mert a kijelölt irányban vezetett ténykedés halomra dönté a balbit, mely nem egy emberbaráti intézmény életében ejtett sajnósebot.

S így sok küzdelem után bár a balbit, kicsinyes érdekek a ki nem elégitett vágyak romjain a minden oldalról nyilvánuló elismerés és pártfogás alapján oly fokot volt szerencsén elérni egyetünk, melyet, üzenetle nélkül mondható, sok nagyváros ily hivatású intézménye s ily rövid idő alatt el nem ért.

Hasztalan a törekvés a hasztalan dönt a földi lény sziklatán halomra habár ezzel embortársainak kiállításán javak forrását nyitná meg, ha nem érték őt, vagy nagy horderejű törekvésiben hiányzik a méltánylat.

Nem tagadható, hogy egyetmi életünk minden egyes szakában a támogatás és többé kevésbé a méltánylás megvolt, de az sem, hogy ez nagyobb mérvben csak a legutóbbi évek folyamán nyilvánult leginkább.

S e mozgalom nem a pillanatnyi eszélyes kifolyása, nem a szokatlan iránt való pillanatnyi érdeklődés, mivel élén Nógrádmegyei érdeműs közönsége, Scitovszky János nagylelkű elöljárója, Dr. Melicher Ferenc kir. ügyész, a városi képviselő testület s a város jobbjai állanak.

Ily pártfogókkal bírva, nem csoda, hogy ez év folyamán ily a kedves házában talán csak 3 vagy 4 helyen elszárazáló magasságú tolólétrával bírnak,

szükségleteink fedezetnek, hanem ifj. Sebaltz Lajos b. parancsnok kezdeményezésére, elnökünk közreműködésével alispán ur ő nagysága határozott kikötésére egyetünk a megye részére verseny ajánlat alapján készítenő 200 drb. tűzfecskeendő szállítójától egy vizszállító gépet nyerned.

E kimagasló tettek után ragyogó betűkkel vétek említett jötevőink nevüket keblünkbe s maradandó édes emléket egyetmi életünk fejlődési történetének lapjaira.

A tűzoltási intézmény ily szép felkarolása a mindinkább térhódító érdeklődés mellett közel jutunk azon ponthoz is, hogy jövőben nem önfeláldozó működő tagjaink vonandják embertársaink védelmére az oltási szereket, de saját fogatokkal rendelkezve a kétségbeesés első pillanatában már ott lehet csapatunk.

De nem mulasztjuk el fölemlíteni azokat sem, kik egyetünk mellett lelkesülve annak egyes mozzanatait társas körben is ismertetni igyekeztek, így a „Tűzoltó Közlöny” az „Önkéntes Tűzoltó”, „West. ung. Feuerwehr Zeitung”, „Nógrádi Lapok”, és a „Pesti Hírlap”.

Nem a helybeli egyesületek milyen a „Férfi dalárda”, „Női dalkör” és „Működvelő társulat” szives odaadó készségét sem.

Nem mulasztjuk el továbbá fölemlíteni idősebb Herczelyi Ödönt a vészhelyén való gyorsabb megjeleneitnek érdekében nem egyszer átengedett fogatáért, ép úgy Feledi Henrik és Reiser Fülöp biztosító társulati tagjainkat a helybeli polgári fiatalokat s sok másokat kik lakva bár helyben vagy távol, intézményünk felvirágzásához támogatásaikkal szives készséggel hozzájárultak, úgy egyetünk néhány működő tagját sem, kikről azonban alább szólnunk.

A kifejtett munkásság a tűzvédegy szükségességének tudata, oly őszintén hatott, hogy ennek erkölcsi súlya alatt a pártoló tagok száma, kik nagyrésztben alapítók is a két tiszteleti főparancsnokkal, törölve a részint elhalálozás, részint eltávozás vagy anyagi viszonyok változása miatt a kötelezettség alól felmentett 8 at 129, a működőké, halálozás alapján töröl 3 at, hivatali elfoglaltság miatt felmentett egyet, a szolgálati idő elteltével kilépett négyet és kizárt hármat, de hozzáadva a volt tagok közül újra hármat és ujjonnan belépett 16 ot 122, tehát a mindhárom osztálybeli tagok ideértve a 39 egyedül alapítót 290.

(Folyt. a vége következik.)

H i r e k.

Hymen. Szabadhegyi Zoltán bontmegyei birtokos a napokban jegyezte el Paczoly Katalin kisasszonyt, néhai Paczoly János volt országyűlési képviselő szép leányát. — Szommer Ferenc városunk fia a alispáni irnok, a napokban váltott jegyet a szép műveltségű Jánoska Vilma kisasszonnyal, néhai Jánoska Nándor nyugalmazott kir. mérnök, a volt Ipolyközi földbirtokos leányával. Sok szerencse és boldogság kísérje a házassági frigyeket.

Gr. Degenfeld Lajos megyénk szeretett fiát nagy kitüntetéssel fogadták a reformátusok Romájban Debreczenben. A gróf a múlt szombatban jan. 23 án ért Debreczenbe, hol őt az indóházánál a szabadelvű párt tagjai nagy számmal várták, a hármas éljennel fogadták. Majd Fráter Imre lépett elő, és a vonatról leszálló képviselő jelöltet igen szép beszédben üdvözölte. Este a híres és nagyszerű „Bika” című vendéglőben bankettet rendeztek Gr. Degenfeld Lajos úr tiszteletére, mely alkalommal Dr. Kola János és Fekete Sándor szép toaszokban fejezték ki a nemes grófiránti tisztelet és szeretet érzelmét. A gróf ezen toaszok által meghatva, megköszönte a párt által rendezett impozáns fogadtatást, s kifejezést adott annak, hogy habár néhány óra előtt Debreczenben még idegennek gondolta magát, ime most meggyőződött arról és érzi azt, hogy többé nem idegen itt, hanem szintén egyik fia e dicős városnak. A banket a jó indulatok fokozása között éjfél után 1 órákor ért véget. Másnap vasárnap jan. 24 én tizenegy óra felő gr. Degenfeld Lajos úr küldöttséget menesztett a szabadelvű párt a városába díszes nagytérre. Gr. Degenfeld Lajos a küldöttség élén dísz magyar ruhában megjelent s elmondta p. oggramm beszédét, melyet gyakori éjlenzés szakitott félbe. Elmondta, hogy Tisza Kálmánnak tanácsadójának követője; elmondta, hogy a vallás szabadság és demokracziának rendíthetetlen híve, s hogy a demagóg áramlatnak határozott ellensége. Beszédét szünni nem akart éjlenzés követtek. Gr. Degenfeld Lajos megválasztása bizonyosnak tekinthető. — bár a függetlenségek jelöltjének Vályi Árpádnak, a reformátusok főgondnoka szép tehetségű fiának, erősen sorakozik a pártja. A függetlenségek, ugyan az nap este, mikor Gr. Degenfeld Debreczenbe bevonult, s mikor a gróf tiszteletére a szabadelvű pártiak bankettet rendeztek, szintén nagy mulatságot tartottak.

A farsang első díszes mulatságát miként tavaly, úgy az idén is a honvéd tisztikar rendezte, jan. 23 án gyűjtve egybe az új laktanya izléssel felszerített termeibe a kitűnőbb ismerős családokat. Rácz Ferenc kora mellett jó kedvvel folyt a táncz 9 től 11 ig, mikor is gazdag vacsorához tilt a társaság; a vacsorának nem csekélylendő érdeme volt még, hogy rövid egy óráig tartott s a pohárköszöntők özöne helyett csak néhány talpraesett toaszot mondtak, így mindennek előtt Török Sándor úr köszöntő fel az estélyi farsadhatlan rendezőt Györgypál Ferencz őrnagy urat és nejét; majd az őrnagy úr az egész társaságot; Pajor István k. tanácsos úr Scitovszky János alispán urat és nejét; s dr. Melicher Ferencz a görög hitregéből vett szellemes hasonlattal Török Sándor bácsit. Magától értetlik, hogy lakoma után még nagyobb animóval folyt a táncz hajnali 3 óráig, azontul már csak az „urak” mulatván! Az estélyen résztvettek az

úrhölgyek közül az őrnagy és alispán urak nejein kívül még Madách Károlyné Margit leányával (kita a farsang reggeli zenével is megtisztelt), Melicher Ferenczné, Fenyvessy Arnoldné, Hanzély Marionné, Bachár Gyuláné és övére, Vitális Marianna k. a., Pajor Gáspárné, Lathóczy Rezsóné, Forgách Ferenczné, Tomcsák Nándorné, Kovács Sándorné, Soóky Endréné és Bende Gyuláné.

A b. gyarmati ügyvédi kamara évi rendes közgyűlést ma vasárnap délelőtt tartja saját hivatalos helyiségében. A választmányának az ügyvédség és jogszolgáltatás terén tett tapasztalatairól a közérdekű részt lapunk közölni fogja.

A helybeli ipartestület előjárósága jan. hó 20-án ülést tartott, mely ülésen az 1885. évi számadások a vagyoni kimutatás leltár teljes rendben találattván, a közgyűlés elé terjesztendő. A költségvetésnek a tagdíj leszállítására vonatkozó tételénél azonban az addigi 2 frt tagdíj helyett javasolt 1 frt 50 kr és ülés folyamán indítványozott 1 frt 50 kr feletti nagyobb víta feloldott ki, míg végre a közgyűlésnek előjáróság elfogadása végett az 1 frt 50 krt ajánlaja. Megkeresés továbbá az iparhatóság, hogy az új mesterek míg a testületbe való belépés díját is nem fizették, iparagódlót ne nyerjenek. A segédek segélypénztárának jóváhagyott alapszabályai közgyűlés elé terjesztendők. Megalapítva lett a közgyűlés tárgysorozata is. Az ipariskola bizottsága által az igazolatlan iskolamulasztások okainak kipuhatására Irseitz József, Trajbjár János és Makkay Sándor előjárósági tagokból álló bizottság küldetett ki. Az iparhatósághoz kérdés intézendő Weinberger Mór iparigazolványa iránt. Ép úgy oda kérdés intézendő az ipartestületi megbízottak bizottságának megalakítása iránt.

A tolmácsi önszegélyző egylet f. évi február hó 7 én délután 3 órákor a közeg házában évi rendes közgyűlést tarja. Tárgyai: a számadás és mérleg megvizsgálása, igazgatósági jelentés és egy igazgatósági tag választása.

A b. gyarmati női dalkör és dalegylet által 1886. évi február 1 én tartandó dalestély műsora következő: 1. Honvagy. Zsakovszky F. töl, vegyes kar. 2. Vén bogár. Veith F. töl, előadja a férfi kar. 3. Népdalok. éneklő: Bánhidly Lujza úrhölgy, songorán kíséri Bodnár Bálint ur. 4. Popipant. Markbreiter L. töl, előadja a férfi kar. 5. Arnyak éneke. Verdi G. töl, előadja a női kar. 6. A dalnok hitvallása. Huber Károlytól, előadja a férfi kar.

Tornócs György kir. adófelügyelő urat a nm. m. kir. pénzügyminiszter úr Rimaszombathá helyezett át Gömör és Kis-Hont megye adófelügyelőjévé, az ott elhunyt Fakla János volt kir. adófelügyelő helyébe. A távozó itteni állására pedig Tornócs György pénzügyi titkár, ebbeli rangjának és illetményének meghagyása mellett, neveztetett ki. A mily váratlan volt a gömöri adófelügyelő halála, ép oly váratlanul jött Tornócs György adófelügyelőnknek áthelyezése is. Egyéniségét, alakját, jómodorát már annyira megszoktuk, hogy bizonyos megilletődéssel vettük az áthelyezési hírt. Ezen megilletődés egészen jogosult, mert hisz Tornócs György ur: már közel 17 éve van körünkben, s az évek eme hosszú során át iránta érzett tisztelet csak nagyobboldott. Tornócs György ur városunkba 1870. évi jan. 10 én jött s ettől az időtől fogva 1878. évi márc. 1 ig mint adóhivatali ellenőr majd pénztárnok híven ér szakismerettel teljesítette mindenkor kötelességét. Szakismeretei később méltánylásra találtak, mert a pénzügyminiszter az innen Besztercevárára távozó Grumich Géza helyébe 1878-ban Tornócsat birta meg a kir. adófelügyelői hatóság vezetésével. Tornócs György ezen fontos hivatalnak pártatlan szorgalom és munkásság kifejtése mellett megfelelt; megfelelt pedig úgy, hogy ellene nemcsak panasz nem merült fel, hanem itteni működése, mely a szigor és méltányosság helyes alkalmazását soha sem tévesztette szem elől, mindnyájunk elismerésével találkozt. Kitűnt ő nemcsak mint nagy munkaerő, kitűnő előadó a bizottságokban, erőlyes de jóakarató főnök, de mint tudományos képzettségű egyén is, s e mellett nemes kedélyű ember és jóbarát. Innen távozásra Tornócs urnak oly sok szép és jó emlékekkel van összekötve, hogy ő is szívesen fog visszagondolni városunkra és Nógrádmegyére. Miatér testületünk, a kir. adófelügyelő ur febr. 10 én költözik el családjával B. Gyarmatra.

A balassa-gyarmati izr. nőegylet bálja jan. hó 27-én tartatott meg a „Fekete Sas” című vendéglő emeleti termeiben.

Halálozás. Gyógyíthatlan elmebetegségbe esett Markovics Ödön s a honvéd főhadnagyot szerencsétlenségétől és szenvedéseitől felmenté a gondviselés; ugyanis Svarczor bpesti gyógyintézetében egy havi szonvedés után jan. hó 23 án meghalt s másnap eltemetett. Örök világosság fényeskedjék neki!

Tanfolyam a locomobil és gőcséplőgépek kezelői számára. E tanfolyamon, a mely f. é. február hó 10 ik napján fog megnyitattni és április hó végeig tart, a locomobil és a különböző cséplőgépek szerkezete és kezelése fog taníttatni. Tanulóknak felvételnek a 20 ik életévüket betöltött önálló lakatosok, kovácsok, ezek segédei s a különböző gépgyárak munkásai, okleveles ezadók, valamint oly ezadók is, a kik a természetudományokból annyi ismerettel bírnak, hogy a tanfolyamot kellő sikerrel hallgathatják, végre géptulajdonosok. A belépőktől erkölcsi bizonyítvány kívántatik, és az, hogy írni, olvasni tudjanak. A beiratások az intézet helyiségében (VIII. Fb. Sándor tér 4 sz.) f. évi február hó 1-ő napján kezdődnek s 10 ig napjáiig tartanak; vidékiek a beiratkozásra levélben is jelentkezhetnek. Budapest, 1886. január hóban. Az állami közép ipartanoda igazgatósága.

Az 1886-ik újévi köszöntések megváltásán a b. gyarmati önk. gyűlés gyermekok felruházása és a legszegényebb családoknak tűzifával való ellátására a városkereseti egylet által eszközölt közgyűlés a következő. Adakoztak: Scitovszky János 10 frt, Har-

Mae Gábor 3 frt, Baintner Arnold 3 frt, Domján Pál 5 frt, Klein János, Fidescsky, + Adl. Amália, Epladyi Boldizsár, Baintner Ottó Garam János, Dr. Herman, (Gedlicskyné) János és Gonda Károly 1—1 frt, Pincny Béla 50 kr, Dr. Melichar, Vanyóczy Arnold + nejné Dr. Karschovits Gyula és Fugelschuh Gyula 1—1 frt, Styanai Antal 50 kr, Kuppis 50 kr, Erdős 30 kr, Weiss János 50 kr, Zolt. Kálmán 50 kr, Dr. Bartler Frigyes 1 frt, Pajor István 5 frt, Fr. Póth Károly, Shelli Albert, Salmeisen Gábor és Széké János 1—1 frt, Kemény Gábor 50 kr, Breidvoerd János 50 kr, Mátrai Ignác 30 kr, Weiss Armin 50 kr, Weiss Karolinn 50 kr, Munk Adolf 30 kr, Streisinger Márk 30 kr, Adam Adolf 30 kr, Himmeler Márk 30 kr, Himmeler Ede (városi) 1 frt, Ungár János 50 kr, Demusz János 50 kr, Weiss István 30 kr, János Adolf 50 kr, Friedl Henrik 1 frt, Schuster Márk 30 kr, Sacherer 50 kr, Weinberger Márk 30 kr, Fehér Pál 30 kr, Benedek Pál 50 kr, Beresviller Lipót 1 frt, Fischer Henrik 30 kr, Barok János 50 kr, Szathl Árpád 50 kr, Rényi Ignác 50 kr, Braun János 50 kr, Kohn Armin 50 kr, Demusz János (Szabó), Kohn Márk és Streisinger Lipót 1—1 frt, Polatsch Márk 50 kr, Pálitzky Henrik 50 kr, Rényi Zeigmond 1 frt, Kohn Samu 50 kr, Schönbberger János 50 kr, Weiss Debra 50 kr, Domán Tóbiás 50 kr, Weiss Márk 50 kr, Kukla András 30 kr, Streisinger Jakab 1 frt, Kohn Nelli 50 kr, Lovi Samu, Steiner János, Weiss Ignác 30—50 kr, Nová Ignác 30 kr, Weiss David és Weiss Márk 1—1 frt, Beresviller Gyula 30 kr, Weiss Jakab 1 frt, Weiss Simon 30 kr, Oestreicher Márk 1 frt, Glaser Gábor 30 kr, Jantos Zeig 50 kr, S. F. 20 kr, Rigócs Pál 30 kr, Klein Pál 40 kr, Milovan Elek 1 frt, b. gyarmati takarékpénztár 10 frt, Bende Gyula 1 frt, K. A. 50 kr egy valaki 50 kr, L. 40 kr, Hutteritskyné Károly, Nadics és Pálfi Károly 1—1 frt, Jung Antal 50 kr, Golba György 20 kr, Vannay Lajos 1 frt, Tappanitsky Ferenc 50 kr, Irgalmasi nevűek 5 frt, Bachár Gyula 5 frt, Sztranyovszky Géza 5 frt, Hancsly László 5 frt, Dr. Bernold Henrik 1 frt, Benedek Samu 1 frt, Gombath Armin, Dr. Hochek János és Ságér 1—1 frt, Havas Gyula és Gendli Lajos 3—5 frt, Hiesler Márk és Fülensberg Tivadar 1—1 frt, Antony Károly és 5 frt, Kohn Adolf (castano), Manósy Alajos

Partes Foreach, Kék László, Gállyai Már, Rák László és Pir-
ics József 1-1 fét, Ebenbüchser Lajos, Weiss Salamon és Kon-
dós János 3-2 fét, Bubenheuer József és Balás József 1-1 fét,
Kautschky Sándor 2 fét, Grünbaum Jakob, Ständer Károly,
Felsenberg József és Schvarts Samu 1-1 fét, Farkas és hí-
vetség 1 fét, Brüdner Alajos, Kuhn Maros, Portsek, Pá-
p, Dr. Földi: Foreach, Deman Bernát és Bárti László 1-1 fét,
Kuhn Adolf 60 kr, Munkács János és Dr. Bogdán Mihály 1-1 fét,
Nagybank 1 fét, Borsányi Vilmos és Horváth 1-1 fét, Reményi
József 2 fét, Háy Sándor 1 fét, Kövy Tivadar és Tornay György
3-2 fét, Szász József és Guttmann István 1-1 fét, Hummer M.
és Zahoráczki 1. 50-50 kr, Kék István és Tóth Sándor 1-1
fét, Lövinger David és Daniel Andráss 50-50 kr, Heksch Samu
60 kr, Gangel József és Lovi Bernát 50-50 kr, Simko Frigyes
1. 60 fét.

härjvel bevord mass, maling stilla stöd mig, o ha stilla stöd
mig, ha stöd som stöd till mig. En o ställa stöd.

Horvath Danó,

felelős szerkesztő:

A második ki. járáshozug mint tiki hatadug kórhóru
toss, hogy Russiok Antal végvártatának Gál József és érdekt
társai végvártatát narvuszó eleni em fiki tókóhóvontóu s járásh
hál iteti végvártatát egyben a b. garmasi ki. törvényesít,
illene második ki. járúgug területén tévi Csitár kórhóhóhóu
fóvó, a cistári 25. sz. tókóhóu A. I. 1-15. soru. alatti 1. tókó
hóhó Csitárú Fovvau, Tando, Mihály és József illendóhóhóu
vagyis 1. tókóu 1400 fti, a cistári 130. tókóhóu A. 1. 1-2. soru.
alatti dómóu cistáriú Gál József fókóhóu: illendóhóu 1100
ft, a cistári 170. tókóhóu A. I. 1. sor. 10. bókóhóu szókóu háru
104 fti, a cistári 29. tókóhóu A. I. 1-14. soru. alatti 1. tókó
hóhó Gál József illé 1. tókóu 1000 fti, vóru a cistári 12.
tókóhóu A. I. 2-15. soru. alatti 1. tókóhó Sebó Jánú 1. tókó
hóu az aróvó 941 ftián emmél megóhóvótt kókóhóu áróu
dóhóu, és hogy a fókóhó megóhótt ingóhóu az 1806. é.
febrúh hókóhóu d. a. 10 órák a bókóhóu Csitár kókó
hóu a bíró kókóu megóhóvóttóu nyírókóu aróvóu a megó
hóvóttó kókóhóu áróu alí eóhóvóttó fókóu.

Arzenéni szándékúak tartoznak az ingatlan bocsátóknak 10%-tíltás közzében, vagy az 1981. évi XL. t. cz. 42. §-ban jelölt ártólajommal számított ós az 1981. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminisleri rendelet 4. §-ban jelölt óvadékképes érteigápiában a kikötött kénchez letenni avagy az 1981. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánáptápnak a bírósági előleges elhatárási kiállított szabályozási elmaróvni átmenetijutni.

Sabcsayben a kir. jászabírósg mint ökrvi hatóságnál 1936
évi octóber hó 10-án.

H I R D E T É S E K.

**37 év alatt több mint százszor gyógy
eredmény következtében 83-szor di-
jaztatott.**

As 1847. évben feltöltött malakodószemélyek a gyógyászati tanvelőzés tizenötökének bizonyultak a világhíressen terjesztettek, mert most 1848. az október 27 évi ítéletük óta **37000** **ruhátban, a világ minden országában** ártatlanként; Hoff János, a cserékesen feltöltött (Berlínben, Neue Wilhelmstr. 1. és Bismarck 1, Brünnerstrasse 8.) a szerek segítségével több mint 100,000 beteg embert gyógyított ki, a az orvosokat mind maga rendszere nyírta (házi orvosok, gyógyszerészi tanácsok, egészségügyi bizottságok) melyek bűnbánójával a 20. évi 61. évi ítéletében összeállt (a 61-iket 1848-ban nyerte Nizsában az egészségügyi bizottság, csaknem érem.) Ehhez járulnak a legtöbb európai arakodók udv. szállítású diplomái. — „Erasmus de lin malakodószemélyek kitünt. gyógyhatású Robert gróf Párisban,° **A kelenek a dor** **Assandában**, amint valami gyógyszerrel van csod. az orvosok a Hoff János (Berlínben) malakodószemélyt rendelik. A francia nyelvű nyelvű Párisban így ír: „As de Hoff János-féle malakodószemélyt igen jól iszik, ki azt igen csodálják testi, a utána rendelvél jól éreznék magukat. Párisba Jón. francz. nyelvű. — **Párisból.** Gyomorfájásnak csaknem már megfúllasztott. Szentesre dr. Guérout orvosra adtak, ki nékem az én malakodószemélyt ajánlotta. Rem. Itálán bizalmasan egészségem helyreállított. Chartrain, plánszár, Montmartre-ot 29 sz. — Witté Ország, Sausbury porosz határán köröznek biztosan **hivatalos jelentés.** Hivatalosan bizonyított, hogy én a kelenfélé porosz határán körözésben így igen táplál és erősít itálre találtak, a és a Hoff János-féle malakodószemélyt egészségi por. Különösen tisztán szenvedéssel igen jótékony hatással volt. A betegnek nem tudtak enni, nem tudtak mosdani, csakmár elajultak. É csak így beti hamoztatta után csallás tehetett és testi erő ismét visszatértük stb. — Ó felség György, Gergelynek bírósági, a malakodó gyógyszer feltöltésének a gyárosnak, Hoff János csak, csak kitünt gyógyszerészek állomással megölték az udv. szállítású diplomái

**Orvosi nyilvántartás: Hoff János malátakészítési
munkái felől**

[illegible]

Dr. Granichstetter,

cs. k. városi főorvos Bécsben.

Jegyzet: Minden a malátakivonatokról szóló hírdetvények csak ottaszólok, mire a betegnek vigyázni kell. — A valódi jelszó hogy a Hoff János-féle malátakészítmények a védjeggyel, a fel-
tűntetett arcképpel, a ábrákkal ellátva vannak.

3 frton atul semmisen káldeték. Az első, valódi nyth-
idő Hoff János-féle mészén málléshaték kötéspapírban vannak.
Vételnél katarvontan nyestek kell kéni.

A gyógyszerket leírásai használatai utasításai s a betegnek tájékoztatásai, kik mellőzhetők, testi gyengéklésből s szellemi betéklésből kimenthetők, megvédik jogainkat.

Árak: a valódi *Hoff János-féle* máltán-kőváltó egyenként 50 frt; Egy palack 40 fr. 11 palack 6 fr. 24 palack 15 fr. 50 palack 30 fr. 11 palackhoz felül Budapeston hármaszoros árban szállítanak. Fel tőle máltán-kőváltó I. 2 frt 40 kr., II. 1 frt 60 kr., III. 1 frt (Nagyobb vételnél árazandóan). Máltán-kőváltók egy csomó 60 kr. Máltán-kőváltó egy üvegen 1 frt 10 kr., kisebb 70 kr. Gyermek táplálékául 1 frt. Egy máltán-fürdő 60 kr. 50 kr.

Hoff János.

Béla-reklám Magyarországra részére:

Budapest, Zeibárus utca 7. szám.

(a) **Update Station:**

Kaphad: Third: János grófgyörgytárhos Király-utca 12. sz.

Tolmácsi önszegélyző egyletnek 1885. évi július 1-től 1885. december 31-ig
terjedő fél üzletévi
zárszámadása.

Bevétel	Összeg		K i n d á n	Összeg	
	frt	kr		frt	kr
Befizetett törzsszavátét	684	72	Kiadott kölcsön	780	—
Visszafizetett kölcsön	90	—	Irodai költség	1	30
Késedelmi kamat	7	88	Adó	1	75
Kölcsön utáni kamat	61	97	Tartalék alapra	10	98
Kezelés	9	91	Pénztári készlet	65	83
Múlt évi pénztármaradvány	5	38			
Összeg	859	86	Összeg	859	86

Merleg

Vagy on	Ö s z e g		T e h e r	Ö s z e g	
	frt	kr.		frt	kr.
Pénztári készlet	65	83	Első üzleti törzsbetét kamataival	1147	10
Kötvényekben	1867	—	Második fM üzleti törzsbetét	621	40
Takarékpénztárban	10	98	Ennek kamatai	29	93
			Tartalékalap	10	98
			Törzsbetéti tülkötés	87	62
			Tisztajövedelem	46	78
Összeg	1943	81	Összeg	1943	81

Kelt Tolmácson, 1886. január hó 24-én tartott igazgató választmányi gyűlésben.

Ziring György a. k.

Varga József a. k.

Hlás Odón a k.

Hraběczy Inre s. k.

Olcsó könyvek, disztárgyak és irodaszerek!

Van szerencsém az igen tisztelt közönség tudomására juttatni, hogy az évek során a dísztemben össze gyűlt árucikkok, különösen könyvek, *dísz tárgyak, papírok s íróeszközök folyó évi március 1-ig bevásárlási áron és azon alul is eladottnak.* Egszintén három szobára való butor és konyha felszerelés és más apróságok jutányos ár mellett eladottnak.

És alkalommal azon t. vevőimet, kik számlájukat eddig ki nem fizették, egészen bizalommal kérem, hogy tartozásukat legkésőbb f. évi március 1-éig, midőn t. i. fizetemet átadandom, okvetlenül kiegyenlíteni kegyeskedjenek, mert a fenti határidő eredménytelen lejárta után, követeléseim behajtásával ügyvédemet fogom megbízni.

B.-Gyarmaton, 1886. január 20-án.

Mély tisztelettel:

Szõdi Mór.

Gazdasági gépek eladása.

Két jókarban levő legujabb szerkesztő Kachlmann-féle **kaszáló és arató-gép**, valamint **két angol gyűjtő rézgérblye** jutányos ár mellett eladatik, bővebb felvilágosítást adandó lapok kiadó hivatala.

Ház család

**B. Gyarmaton, a főútcán 675-ik szám
alatt özvegy Pautler Lipótné háza, honá tarto-
zó kerttel szabad kőből eladó, az eladási
feltételek a tulajdonosnénál megtudhatók.**

Eladó gyümölcsfák!

A Bereczky-féle legjobb alma fajokból (Calville-Reinette sat.) nemesített, **3 éves**, magas sudarú, mintegy **1500** darab eladó.
— Darabja 40 kr., aki 100 darabot vesz, darabja 35 krral számítatik.

Megrendelhetők: Prónay István úrnál Budapestban

Nyomatott a kiadó tulajdonon Kék Lászlónál B. Gyarmaton, 1896.